

Guds tillkännagivande
åt
profetiska M. W. Rowen
Genom
ängelen Gabriel.

Jesus sade till sina lärjungar innan han for upp till himmelen att han skall komma igen för att hämta de utvalda och föra dem till den himmelska staden. Från Kristi uppståndelse till våra dagar har denna budskap ljudit i hela världen. Matt. 24.

Kristi ankomst.

Dagen och stunden av Kristi ankomst blevo icke tillkännagivna åt sina lärjungar heller icke visste dem hans folk. Den heliga skrift säger: „Men om den dagen och den stunden vet ingen något, icke ens änglarna i himmelen, ingen utan Fadern allena“. Matt. 24, 36. Detta bevisar att denna hemlighet tillhörde Gud, och ingen kunde veta det.

Men ett år före Kristi återkomst har Fadern uppenbarat denna hemlighet. Han har sagt i sitt ord: „Herren gör intet utan att hava uppenbarat sitt råd för sina tjänare profetena“. Amos 3:7. Trogen till sitt ord uppenbarade han åt världen genom ett sändebud, **att hans Son skall komma igen den 6 februari 1925.**

Då tiden av Kristi återkomst tillkännagavs, många av dem, som hade förkunnat hans snara ankomst, förkastade denna kungörelse. De hade deltagit i många

världsliga ting och vore icke beredda för hans ankomst. Men Gud har ett folk, som har intet intresse i världsliga ting och som väntar med glädje på deras Frälsares ankomst. Detta folk mottog glädjefullt kungörelsen av att Guds son skall komma i en bestämd tid och försökte att bättra deras liv.

I sommaren 1923 förkunnades från stad till stad och från ort till ort dagen och stunden av Kristi ankomst.

Denna kungörelse ljuder sålunda: Bereden eder för att möta Gud, ty nådetiden sluter den 6. februari 1924. Efter denna tid skall det vara omöjligt för eder att bekänna edra synder, emedan då skall finnas någon förmedlare mellan eder och Gud. Då skall Jesus lämna templet i himmelen.

Den 6. februari 1923 skall Jesus, Guds son, vår frälsare komma igen för att taga sina utvalda till sig.

Det kan tyckas eder otroligt, men tänk på att hans första ankomst noggrant forutsades icke allena av härlighetens änglar men också genom profeten Joannes stämma.

Nu ljuder det sista nådensropet: Bereden eder för att möta eder Konung. Han skall komma i år 1925.

Nådetiden slutades den 6. februari 1924. Då slötes de himmelska böckerna. Jesus lämnade templet och kom till denna jord. Som nådensängel i förening med en änglahär för att beskydda sitt folk då Guds vrede skall utgutas på jorden.

Hör en annan text åt Guds barn — dem som ha älskat deras frälsare och förökt att föra ett heligt liv framför honom: „Om ock tusen falla vid din sida, ja, tio tusen vid din högra sida, skall det dock icke drabba dig.“ Ps. 91:7.

Så stort och säkert är nådeängelens skydd.

Mina ord, riktade åt eder, mina barn i alla församlingar, äro sålunda: „Ehuru I ären frälsta genom Jesu blod, men det vaktadt ären I icke i ett fullständigt tillstånd. I ären icke beredda för att skåda Jesu anlete, då han kommer. I befinnes icke på det stället var I kunnen bestå. Det är sant. Några drag i edra karaktärer, några vanor, osynliga fel hindra edra andliga

framsteg, och de måste osidosättas. Ty de som äro förberedade för att möta Jesus torde vara utan fel framför honom.

Denna dag och denna stund.

Efter nådetidens slut fulländades Kristi verk för världen, men icke det av sina utvalda. Måste vi nu sluta vårt arbete för folket? Nej! Nu är tiden kommen, då det högljudda ropet bör förstärkas. Alla måste höra denna predika. Alla bör göras uppmärksamma på sabbaten, den rätta vilodagen, så att ingen skall kunna ursäktas att icke hava hört sanningen, då myndigheterna skola utfärda anordningen angående sabbatens hellighållande.

En ängel sade: Vetem I icke, att den länge sedan lovade tiden är inne, då det högljudda ropet skall förstärkas. Det är sant, att detta arbete bör utföras före nådetidens slut, men nu är den tiden inne.

Jag har talat i förlidna år, att detta arbete icke har gjorts såsom det har bafallits, men nu bör det slutas under stora svårigheter.

Nu finnas två frälsta människoklasser. Den ena klassen har tjänat Gud troligen, bekännande sina synder, men har dock tillbedt honom på den första dagen av vecka. Den andra klassen har sökt Gud flitigt och har erhållit förlåtelsen av deras synder. De ha också hållit sabbaten troligen, tillbedjande Gud på denna dag. Dessa båda klasser äro dock felaktiga; men Gud kallar dem till att bereda sig för sin ankomst.

Guds heliga dag står framför dem såsom märket av deras Gud; då de förvandlas vid Jesu ankomst, så skola de förseglas av Gud. Alla religiösa församlingar ha gått bort från Gud och den rätta sabbaten. Men Gud vill att sitt folk skulle vara sådant som kan bestå framför hans anlete, då han kommer; som håller hans heliga sabbat och icke omgås med dem som nedtrampa den. Varningen ljuder: „Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån del av hennes plågor.“ Upp. 18:4.

Nu är nådetiden slut och I haven erhållit upplysning, att plågorna skola strax falla; men frågan är: Var finnas kännetecknen av den första plåga? Det är bekant, att den första plågan har utbredats över de Förenade Staterna, den ses på gräset, på snåret, på träen, på boskapen och på människorna.“

Alla världsdelar har ännu icke drabbats av denna plåga, men den första ängelen har uttömt sin skål på jorden.

I betraktande av denna tid är det ytterst nödvändigt att åsidosätta allt, som kan hindra eder från att bestå framför Herren, då han kommer. Tänk på Jesus. Följen honom i hans fotspår. Rätta dig efter hans jordsliv, det skall bereda dig för att bestå framför honom utan fel.